

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Bla j, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Plugul și pușca

— Uneltele prin cari se susține țara și neamul nostru —

de Ion Popu-Câmpeanu

Multe dureri a trebuit să îndure țara românească. Mulți prigonitori au încercat s'o cutopească, săturându-și lăcomia din belșugul pe care îl da pământul acestei țări. Au năvălit peste ea turcii și polonii, rușii și ungurii și nemții, cari nu găseau un pământ mai mănos, și-o comoară mai nestemată ca și pământul românesc. Și totuși nu s'a pierdut, n'a murit. Dușmanii n'au putut-o prăpădi, iar oștile lor hămeșite de foame n'au putut-o înghiți, din potrivă a răsărit mai mare, mai bogată și mai plină de mărire. Și aceasta se poate mulțumi numai plugarilor harnici, cari lucrează pământul și soldaților viteji, cari apără acest pământ. Unul cu *plugul* scoate din pământ pâinea cea de toate zilele și altul cu *pușca* ține piept vrășmașilor, cari vreau să cutopească țara.

Dacă este vre-un neam pentru care plugul și pușca au însemnătate, pentru neamul românesc de bună seamă au.

Plugul și pușca Românului i-au fost totdeauna tovarăși nedespărțiți.

Cu *plugul*, Românul a lucrat pământul, făcându-l să rodească cu îmbelșugare. Pe urma *plugului*, Românul are averea cea mai trebuincioasă dintre toate: pâinea cea de toate zilele. *Plugul* face ca fiecare locuitor al României să fie deplin mulțumit. Și tot *plugul* face, ca neamurile dinprejur se trăească cu grâu cumpărat dela noi.

Iar cu *pușca* Românul a ținut piept vrășmașilor cari voiau să răpească pământul și să fure belșugul pe care îl da acest pământ.

De multe ori nici nu apuca să isprăvească lucrul pământului și trebuia să lase coarnele plugului și să ia pușca din cui, pentru ca să iasă împotriva dușmanului. Luptele pe cari le-au purtat Românii la Rovine, la Baia, Dumbrava Roșie, Răsboieni, Călugăreni, Plevna, Oituz și Mărășești au stărnit uimirea lumii.

Și s'au luptat aici Românii, de multe ori unul împotriva la zece și douăzeci de dușmani, și au învins, pentru că lupta o purtau pentru apărarea moșiei strămoșești. Veacuri de-a rândul a trebuit să luptăm cu *pușca* pentru ca dreptatea să izbândească. Cu *pușca* ne-am câștigat neatărnarea, tot cu *pușca* am ajuns și la mărirea de azi.

De aceea să cinștim *plugul și pușca*. Să ținem cu drag de coarnele plugului și să purtăm cu vrednicie pușca.

Aburul ce iasă din pământul încălzit de soarele de primăvara, ne îndeamnă să ieșim cu plugul. Se arăm pământul peste care suntem stăpâni și să-l lucrăm cu sârguință, dacă vrem să avem belșug și îndestulare.

In aceeași vreme însă să ascultăm și de glasul poruncii de asentare. Să alergăm cu bucurie pentru ca să învățăm cum se poartă și pușca, căci *plugul și pușca* au fost totdeauna și sunt și acum ocrotitoarele patriei noastre.

Vanzătorii de beuturi spirtoase, nu pot să fie consilierii comunali. In comuna Vidra din județul Ilfov, primarul comunei era și crișmar. Ajungând la cunoștința Ministerului de interne, primarul a fost scos din această slujbă, pentru că articolul 61 din Legea de unificare administrativă oprește alegerea crișmarilor în slujbe de ale comunei. Astfel oriunde s'ar întâmpla ca vre-un crișmar să fie ales consilier comunal, alegerea nu are valoare și slujbă nu poate să îndeplinească.

Pentru negustori. „Ministerul având în vedere că în anul acesta ziua de Sf. Gheorghe cade în ajunul Paștilor, ținând seamă de art. 14 din legea repausului duminical, a dispus ca magazinele — de orice categorie — să fie deschise în aceea zi, urmând ca a treia zi de Paști ele să fie închise toată ziua.

De asemenea a mai hotărât ca frizeriile să fie deschise în ziua a doua de Paști până la ora 12, la amiază, iar a treia zi vor fi închise toată ziua“.

Din durerile poporului.

De-o vreme încoace sătenii noștri o duc tot mai greu. Poporul se plânge într'una de dări prea multe și de sărăcie. Bucatele n'au preț, vitele tot așa, iar banii se câștigă greu.

Pe bietul sătean toți îl trag, toți îl împing și scut nu află nicăiri. Ne sosesc la redacție scrisori jalnice, pe cari citindu-le ni-se rupe inima de durere. Paharul amărăciunii se umple tot mai tare în satele noastre.

Trist e, că uneori poporul are amărăciuni chiar și din partea aceluia care ar trebui să fie părintii și îndrumătorii lui. Iar aceste amărăciuni de obicei sunt celea mai grele și mai dureroase. Conducătorii firești ai satelor trebuie să fie în această privință foarte băgători de seamă, căci înstreinându-și inimile poporului, cauza pentru care luptă dânșii poate suferi daune cumplite. Bine trebuie să grijim ce facem, că dacă pierdem poporul, pierdem totul!

O pildă de cum n'ar trebui să se întâmple, slujască această scrisoare, pe care am primit-o din comuna Tâmaia jud. Satu-mare:

Luare la cunoștință dela locuitorii din Tâmaia, către Domnii noștri dela foaie!

Vă rugăm să binevoști a publica în foaie, ca să se știe în toată țara, că în anul 1927, luna lui Februar 25, în comuna noastră Tâmaia s'a ținut un teatru, la care au fost de față toți oamenii și femeile din comună. Și a ținut d. învățător o vorbire către popor, că bărbații cari is încălțați cu cisme, să lase cismele și să umble cu opinci din gumi de motor, care pute. Și femeile să nu poarte năfrâmi, da' să poarte pânză în cap în loc de năfrâmi și să umble desculțe. Și banii să-i deie domniilor sale, că nu se ajung cu plățile.

Uitați-vă, domnii noștri dela foaie, ce lume ducem noi plugarii în ziua de astăzi! Că în loc de învățătură, cum să ne păstrăm biata sărăcie ce-o avem și să ne grijim trupurile, să nu ne prindă boala și gângăniile, ni-se aruncă să umblăm desculți, ori cu opinci nesănătoase de gumi de motor, cari put și opăresc...!

Noi cetitorii din Tâmaia voim să publicăm aceste știri, ca să se știe durerea noastră.

Așa sună scrisoarea fraților noștri poporeni din Tâmaia, județul Satu mare. Noi am publicat-o, fiindcă suntem de părerea că poporul nu trebuie amărit și supărat, că are el, sârmanul, destule greutăți și amărăciuni. Putem lupta împotriva podoabelor deșarte și a luxului care, adevărat, se furișează și prin sate, dar să nu cădem în greșeli cari fac sânge rău și ne înstreinează inima poporului, că ne jucăm cu focul!

Apostolul Duminicii.

Duminea V. a Păresimelor (10 April 1927) — Evrei 9. 11—14. —

După sf. Pavel arată în cap. 9 al epistolei sale, în stihurile 1—10, care era chemarea arhierelui Evreilor din Vechiul Testament, — în stihurile 11—14, cari se cuprind în apostolul de astăzi, dovedește că de fapt Isus este arhierul cel adevărat, mai mare precum și-l-au putut vreodată închipui și dori Evreii.

Fraților, venind Hristos, arhierul bunătăților celor viitoare, prin un cort mai mare și mai desăvârșit, nefăcut de mână, adevărat nu al acestei zidiri, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu sângele său a intrat odată întru cele sfinte, veșnică răscumpărare câștigând.

Il numește pe Hristos arhierul bunătăților celor viitoare. Bunătățile cele viitoare sunt iertarea păcatelor, harul, virtuțile și apoi fericirea veșnică, și toate bunurile sufletești, pe cari le vom primi în lumea cealaltă.

Arhierul Legii Vechi trebuia să intre prin un cort în Sfânta Sfintelor. Domnul nostru Isus Hristos a intrat în cele sfinte, adevărat în ceriuri, prin un cort mai mare și mai desăvârșit. Acest cort mai mare și mai desăvârșit este însuși trupul Domnului Hristos, după cum mărturisesc toți sfinții Părinți. Cortul din biserică lui Solomon a fost făcut de mâni omenești, trupul Domnului Hristos însă nu. Cortul din biserică lui Solomon era al acestei zidiri, adevărat se

ținea de lumea aceasta, trupul Domnului Hristos însă nu este al acestei zidiri, adevărat nu se ține de lumea aceasta. Cortul bisericii lui Solomon prin urmare era supus stricăciunii, pe când trupul Domnului nostru Isus Hristos nu a fost supus nicicând stricăciunii.

Arhierul Legii Vechi aducea jertfă sânge de țapi și de viței, arhierul Legii Noue însă, adevărat Isus Hristos a adus jertfă sângele său propriu. Arhierul Legii Vechi intra în fiecare an odată în Sfânta Sfintelor, pentru ca să jertfească pentru păcatele sale și ale poporului. Isus Hristos însă a intrat odată pentru totdeauna. Arhierul Legii Vechi câștiga prin intrarea odată la an în Sfânta Sfintelor răscumpărare pentru păcatele sale și ale poporului pentru câte un an, arhierul Legii Noue însă a câștigat răscumpărare veșnică.

Căci de vreme ce sângele țapilor și al taurilor și cenușa de junincă, stropind pe cei spurcați, îi sfințește, curățindu-le trupul: cu cât mai vărtos sângele lui Hristos, carele prin Spiritul cel veșnic pe sine s'a adus fără de prihană lui Dumnezeu, va curăți conștiința voastră de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu.

Poruncește adevărat Dumnezeu în legea lui Moisi, ca să se ardă o junincă sau o vacă cu părul roșu, iară cenușa aceleia să se folosească pentru curățirea celor spurcați. Iată cum se făcea ceremonia aceasta: Cenușa de vacă o aruncau într'un vas cu apă de fântână. Venea apoi un om curățit deja și apa aceasta o arunca asupra celui spurcat, care apoi se curăța, dară numai după apusul soarelui. Prin această spălare însă, precum și prin sângele țapilor și al taurilor, se curăța omul numai trupest. Cum adevărat? Se întâmpla ca cineva să se fi spurcat cumva, prin atingerea vreunui cadavru sau a altui lucru spurcat, unul ca acesta nu mai putea intra în biserică,

nici nu putea lua parte la slujba dumnezească.

Și acuma urmează deosebirea dintre jertfa Legii Vechi și a Legii Nouă. Jertfa Legii Vechi curăța numai trupul de spurcăciune, pe când jertfa Legii Nouă curăța conștiința noastră de faptele cele moarte, adevărat de păcate și ne face totdeauna vrednici ca să slujim Dumnezeului celui viu.

Socotindu-le toate acestea, e mai învederat decât lumina soarelui, că Domnul nostru Isus Hristos este arhierul nu numai cu mult mai mare, ci cu mult mai desăvârșit decât arhierul Legii Vechi, și că el este adevăratul arhier după rânduiala lui Melhisedec. De unde urmează, că Evreii trebuie să-l primească ca pe Mesia cel făgăduit prin proroci.

* * *

După ce suntem așadar siguri, că prin jertfa sa de pe cruce Domnul nostru Isus Hristos ne-a răscumpărat din păcate și ne-a deschis porțile cele ferocate ale raiului, urmează să știm, că prin ce ne putem câștiga harurile acestea. Răspunsul este că prin sfânta liturgie și prin sacramente, cari sunt mijloacele harului. Mijloacele harului sunt doctoriile Samaritanianului celui milostiv, care este Isus Hristos. Ele sunt canalele prin cari Mântuitorul lasă să curgă harurile cele câștigate pe lemnul crucii.

Celce nu folosește aceste mijloace, nu poate fi fericit, cu toate că a murit și pentru ei Hristos. Doară și leacurile trupesti numai atunci îi dau sănătate omului dacă le folosește. Diavolul însă și folosește toate puterile, ca să ne facă să nu folosim aceste mijloace ale harului. El face asemenea lui Holoferne, care la asederea cetății Betulia a închis toate canalele, ca locuitorii, neavând apă, să se predea cu oraș cu tot.

Chiar de aceea, să nu lăsăm ca moartea lui Hristos să fie zădarnică pentru noi. Să nu ascultăm de îndemnurile și ispitele diavo-

Foita „UNIRII POPORULUI“.

Când s'au creștinat Românii.

2. Creștinii din Dacia veche în timpul năvălirii barbarilor.

Am văzut în celea scrise mai înainte*) că între locuitorii Daciei celei bătrâne se găseau mulți creștini, cari își îngropau morții sub pietrii cu numele lui Isus Hristos fiul lui Dumnezeu. Urmele descoperite la Cluj, la Turda și la Grădiște sunt dovada cea mai neîndoioasă, că străbunii noștri cunoșteau încă din timpul stăpânirii romane legea cea nouă, care avea să schimbe fața lumii. Și această cunoștință ni-se înfățișează mai întâi în graiul *latinesc* al Romei, mama noastră cea bună.

După anii 270 dela Hristos au urmat însă vremuri foarte grele pentru tinărul popor al Daco-Romanilor. Puvoaietele de barbari, cari stăpâneau pustietățile dela Miază-noapte și de dincolo de Nistru, au început a curge spre Apus și primejduiau statornic viața cea frumoasă și liniștită care se înfiripase cu atâtea nădejdi de bine pe plaiurile Carpaților și pe șesul dunărean. În deosebi neamul german al *Goșilor* era năvalnic și lacom peste măsură.

Oștile romane luaseră lupta cu acești urgisiți oaspeți fără căpătâi, dar într'o bătălie cumplită care se dase în anul 251 la Abrittus în Dobrogea de astăzi, căzu vitejește însuși comandantul roman Decius. După această dată Goșii cei hapsini, și mulți ca nisipul mării, n'au mai putut fi opăciți de nimeni și ei au luat în copitele cailor toată Dacia, până jos de tot, peste munții Hemului, spre Grecia. Legionile romane au rămas strămtorate prin munții Banatului, în pragul dela Apus.

Adevărat că Aurelian-împărat, *mâna de fier* cum îi ziceau oștenii lui, a căzut ca o furtună asupra cutropitorilor și i-a zburătărit într'un rând foarte tare, alungându-i din așezările romane dela Dunăre, dar crugul sorții nu mai putea fi schimbat. Goșii au păstrat ținuturile din stânga Dunării și Aurelian și-a statornicit legionile prin Serbia și Bulgaria de astăzi, lăsând Dacia în mâinile varvarilor.

Străbunii noștri, poporul cel cu așezări statornice, cei cari aveau olaturi de o sută de ani și mai bine aici, și oaze de părinți sub glie, s'au împăcat cum au putut cu pacostea Goșilor. Au plâns mărirea trecutului, s'au jeluț și au suferit, dar au rămas locului; cum nici celea mai grozave lupte din marele război al zilelor noastre n'au putut măcina nicăiri pe băștinași.

Acum se naște marea întrebare ce ne privește pe noi, cari căutam urmele creștinătății în plaiurile Daciei bătrâne, anume: — Ce s'a ales cu creștinii din leagănul Carpaților și

al Dunării, sub puvoiul Goșilor și al celorlalți barbari, cari au mai venit asupra noastră pe urmă? Se vor fi prăpădit abună seamă, ori s'au resirat în toată lumea, ca puii de potârniche când cade uliul asupra lor?

Răspunsul e limpede și hotărât:

— Nu s'au prăpădit, nici nu s'au restărit ca puii de potârniche, ci, din potrivă, s'au înmulțit și s'au întărit. Căci puterea crucii s'a dovedit a fi mai tare chiar și decât sulțile varvarilor. Și legea lui Hristos a biruit ștatunci, ca totdeauna...! Barbarii cari au sfărmat armele oțeloase ale legionilor romane, n'au putut ucide sufletul creștinesc, ba, cece pare mai de mirat, ei înșiși și-au plecat cerbicile nodoroase în jugul blând și duios al Nazarineanului.

În suta a treia dela Hristos au început a se creștina și Goșii și Gepizii, apropiatele lor rudenii, încât în veacul următor, când se ține vestitul săbor dela *Nicea*, la anul 325, întrepărinții Sinodului este pomenit și *episcopul Teofil* din Dacia stăpânită de Goși. Va să zică: necum să piară creștinii din noua țară a Goșilor, ei au și un vlădică cu mare vază, care e încrestat în răboajele sinoadelor și are scaun de cinste într'o săbornicească adunare, ca cea de păstori creștini dela *Nicea*.

Urmașul lui Teofil a fost *Ulfila* sau *Wulfila*, care s'ar zice pe românește *Lupca*, și despre care s'a însemnat că propovăduia legea lui Isus în limba gotă și latină populară. Bună mărturie despre aceasta ne este însuși

* A se vedea „Unirea Poporului“ nr. 12.

lului. Ci să ne spovedim și cuminecăm cu toții în acest post, pentruca să fim curați sufletește, și astfel să putem sluji Dumnezeului celui viu.

IULIU MAIOR.

O poveste tristă

Ziarul „Cuvântul“ dela București ne istorisește într'unul din numerii din urmă această poveste foarte tristă:

La ministerul de războiu din București, în biroul de informațiuni oameni de tot soiul așteaptă să le vie rândul.

De masa ofițerului care dă deslușiri se apropie un bătrân. E foarte bătrân și sărac. Vorbește încet și fricos; ca și cum s'ar teme să nu supere pe cineva. Se ferește și de el însuși. Nu are guler, nici cămașă. Se poate că nu are nici haină. Peste tot trupul îi atârna un suman țărănesc, și acela poate dăruit de cineva, — în orice caz îndelung purtat, și încins cu o curea. La picioare, o pereche de bocanci, reformați de bună seamă, isbutesc cu greu să ascundă vreo trei degete goale de orice ciorap.

— „Dta ce dorești?“ Chiar și glasul ofițerului, cu ordinele scurte, s'a muiat.

— „Aș vrea să știu ce s'a făcut cu o rugare adresată ministerului și iscălită locotenent colonel Comisopol“.

— „Dta ești în slujba dlui colonel?“

— Nu, — eu sunt chiar colonelul Comisopol“.

— „Dta?“

— „Da. Sunt veteran din războiul dela 1877“... Și povestea urmează simplă și dureroasă. Mai mult șoptită. Nu de rușine. Se teme să nu supere.

Da, a fost în războiu la Grivița și la Plevna. S'a întors din Bulgaria, pe urmă a ieșit din armată, la penzie, îi venise vremea. A fost și președintele societății veteranilor. E și astăzi. Acum e bătrân, bolnav. Dumnezeu nu se îndură să-l strângă de pe drumurile chinului și al foamei. Nu are ce mânca. A cerut ceva la minister, — și ar vrea să știe ce s'a făcut cu cererea. Atât.

Cum stă lumea și țara?

Viața politică.

Săptămâna trecută din nou a fost plină de vești interesante. Se vorbea iarăși de o înțelegere apropiată între partidul poporului și național-țărănesc. Ba unele gazete scriau că e vorba și de o înțelegere liberală-național-țărănistă împotriva guvernului averescan. Dar se pare, că nici unele, nici altele din știrile și svonorile astea nu sunt adevărate. Partidul național-țărănesc e invitat din două părți, dar după cum se vede nu vrea înțelegere nici cu unii nici cu alții.

Mai nou, în legătură cu svonorile despre înțelegere cu guvernul, partidul național-țărănesc a dat spre știre următorul comunicat oficios: „Partidul național țărănesc aduce la cunoștință, că în zilele din urmă s'au răspândit felurite știri, cari s'au strecurat și în unele ziare despre o înțelegere între guvern și partidul național-țărănesc. Aceste svonuri sunt cu desăvârșire lipsite de temei și sunt hotărât desmințite de către conducerea partidului“.

Oaspeți francezi în România.

Săptămâna trecută a sosit în țară o delegație de aleși oaspeți din marina franceză. Au fost întâmpinați de dl general Iovanovici, secretarul general al ministerului de război. Au fost primiți sărbătorește și la Palatul Regal și opriți la prânz de către M. S. Regele.

După prânz au plecat la Constanța ca să ia parte la arătările pe care le va face armata marină franceză cu torpilarele și submarinele sale.

Seara, marina română a dat un mare bal în sala cercului militar din Constanța în cinstea aleșilor oaspeți francezi. Această vizită e în strânsă legătură cu buna pretinie dintre cele două țări surori, Franța și România.

M. S. Regele totuși va pleca.

Se svonise în ultimele zile, că M. S. Regele nu va mai pleca în străinătate. Ba, că nu e de ajuns de însănătoșit ca să poată face un drum mai lung și mai obositor, ba, că nu-l lasă anumiți oameni politici.

Dar în cele mai hotărâte cercuri guvernamentale se susține știrea, că M. S. Regele totuși va pleca în străinătate, pentru a-și reface deplină sănătatea sdruncinată. Se spune, că M. S. Regele se bucură acum de o vădită îmbunătățire a sănătății și e în stare să facă drumul plănuț. Se vorbește însă, că nu va pleca decât în cursul lunei viitoare, înaintea Paștilor.

Războiul din China.

Luptele din China continuă cu înverșunare. Trupele cantoneze au ocupat orașul Nanking. Se crede, că orașul s'a predat de bună voie în urma unei înțelegeri pe ascuns a conducătorilor orașului cu comandantii trupelor cantoneze. Orașul a fost pustiit. Consulatul englez a fost jefuit, fiindcă întreg personalul s'a refugiat din oraș de frica cantonezilor. Marinarii englezi și americani au fost uciși. Luptele au fost cu adevărat sălbatice.

Guvernul englez a luat noi măsuri de apărare împotriva îndârjiților can-

ucenicul său *Auxențiu* din Durostorum (Dârstorul sau Silistra de azi, din Dobrogea nouă). Șapte ani a predicat cuviosul Ulfila între străbunii noștri și între varvarii goți. Iată deci că în meleagurile străbunilor noștri răsar propovăduitori, cari s'au străduit să topească toată ghiata credințelor păgâne ce-ar mai fi rămas în Dacia străveche.

Intre misionarii creștini din Dacia pomenim cu aceeași pietate și pe *Eutichie din Capadochia* și pe *Sfântul Sava*, care a murit moarte de martir chiar în ținuturile noastre, fiind înecat în apa Buzăului de regele got Atanarich la 372 dela Hristos.

La începutul veacului al cincilea răsare în ținuturile noastre un apostol al legii creștinești care era chiar *sânge din sângele nostru*, un episcop născut daco-roman, *Nichita Romanul* diu Remesiana de lângă Niș, care predica în *limba latină* și despre care spun însemnările bătrâne că era ascultat de bărbați cu părul lung, retezat pe frunte, așa cum s'au purtat bătrânii neamului nostru și se mai poartă încă și astăzi în ținuturile ferite și muntoase.

Cel mai vajnic apostol al neamului nostru Sf. Nichita Romanul era om foarte învățat, cuvânta și scria ca nimeni altul, în graiu curat, și neted, lesne de înțeles și iubit de popor, căci el era al nostru și ca limbă și ca suflet. Căutând în Calendar, în ziua de 15 Septemvrie vom găsi numele Mucenicului Nichita, însemnat înainte cu cruce neagră, făcând parte dintre sfinții cu doxologie. Este Nichita episcopul

din Remesiana, apostolul străbunilor noștri, pe care Mineiul din luna Septemvrie astfel îl laudă:

— „Acesta a fost pe vremea marelui Constantin născut în Dacia lui Traian, care țară pe acelea vremi o ocupase Goții și se chema Goția, iar acum se cheamă Țara Românească și Muntenescă. Acest sfânt nu a voit a urma păgânătatea barbarilor Goți și, precum era de neam luminat și bogat, așa era și creștin bun. Deci fiind prins de Atanarich, domnul Goților, pentru credința lui Hristos foarte muncit a fost, mai pe urmă prin foc s'au săvârșit“.

Cu astfel de apostoli, legea creștină s'a întărit tot mai mult în întreg cuprinsul Daciei de demult, cu atât mai vărtos, că legea lui Isus era propovăduită aici în limba pe care o înțelegeau străbunii noștri și creștinătatea ne aducea suflul Romei și al Italiei, de unde ne aveam graiul și firea.

Creștinismul astfel infiripat la Carpați și la Dunăre, n'au putut să-l strice nici Hunii cari au venit după Goți, nici Gepizii, nici Avarii. Aceștia toți au venit ca tunetele verii, au mocnit ș'au clocotit un timp asupra plaiurilor noastre, ca vijeliile turbate, dar cum au venit, așa s'au dus. Când veneau asemenea prepestenii, străbunii noștri făceau ce puteau; se infundau prin munți și prin codri, se ocroteau și se fereau din calea răilor, rugându-se lui Dumnezeu să-i mântuie cât mai de grabă „de limbi străine și de năvala altor neamuri“. Iar când ajungeau să mai răsufe, prin văile și munții

noștri se puteau vedea icoane ca acestea, pe cari scriitorul *Vlahuță* a știut să le zugrăvească atât de minunat și de pătrunzător:

— „În liniștea măreață a munților, pe înălțimile acestea luminoase — departe de pământ, aproape de cer — sufletele celor cari au trecut prin atâtea dureri, sorbeau însetate *credința* cea dătătoare de putere. O cruce de lemn înfiptă la gura unei peșteri însemna pragul unei biserici. Zile de sărbătoare se aprindeau ca niște candelă în întunecul timpului, tot mai larg răsuna toaca, tot mai mulți cuvioși îi auziau chemarea... Și vremea trece; trec sutele de ani vânturând noroadele și schimbând fața lumii, numai crâmpeii acesta de neam, nebăgat în seamă, pierdut din vederea istoriei, rămâne statornic aci și'n toată lunga-i întunecare, de aproape o mie de ani, nimic nu se turbură, nimic nu se strică din alcătuirea firii lui, cum a intrat așa va ieși din munți: acelaș chip, aceeaș limbă, acelaș suflet“.

Adevărat grăiește marele *Vlahuță*: creștinătatea străbunilor noștri n'a putut fi stricată de varvari, ci, prin multele dureri și năpaste, legea blândului Isus mai adânc s'a săpat în inimile urmașilor lui Traian și Decabal, înfrățindu-se, încă de pe atunci, atât de mult cu firea noastră, încât străbunii noștri, când ziceau „creștin“ înțelegeau „român“.

Cei cari urmăresc cu plăcere acestea răboaje istorice, vor putea să cetească în numerii viitori și alte însemnări despre creștinismul nostru din timpurile bătrâne.

Sandu Logofăt.

tonezi. Alte trupe de ajutor au fost pornite din nou spre soare răsare ca să potolească odată poftelile răzvrătiților chinezi. Dar după toate semnele nu se vor potoli curând și nici ușor!

Parlamentul se va închide la 15 Aprilie.

Era vorba ca Parlamentul să-și sfârșească lucrările pe ziua de 25 Martie. Dar din mai multe pricini guvernul nu și-a putut încheia lucrurile și așa și-a mai prelungit sesiunea de lucrări până în 15 Aprilie. Până atunci vrea să voteze legea chirii, legea presei și legea învățământului și alte legi mai puțin însemnate.

Tot în această vreme vrea să voteze și legea despre îmbunătățirea sortii funcționarilor de stat (a slujbașilor statului). După 15 April Parlamentul va lua vacanță de Paști, până după sărbători.

Incordare între Italiani și Sârbi.

Din pricina Albaniei și a cărmuirii ei de azi, între Italia și Jugoslavia au izbucnit neînțelegeri. Dar aceste neînțelegeri sunt pe cale de-a fi potolite deplin cu ajutorul marilor puteri. Și Italia și Jugoslavia mărturisesc, că nu au nici un gând rău una asupra alteia și s'arată bucuroase să se poată înțelege pe cale pașnică.

Incordarea dintre cele două țări vecine a slăbit foarte mult. Nu mai e nici o primejdie de război. Chestiunea neatârării depline a Albaniei se va hotărî în mod pașnic de către sfatul Ligii Națiunilor într'un viitor cât mai apropiat.

Nici Belgia nu recunoaște Rusia Sovietică.

Guvernul bolșevic de azi se străduiește în toate părțile să fie recunoscut. Dar toate țările fără deosebire, rând pe rând, se împotrivesc să recunoască forma de guvernare de azi a Rusiei. Noua ei cărmuire bolșevică își întemeiază puterea pe armata roșie, bolșevică, și nu e nicidecum răsărită din voia întregului popor rus. La cea dintâi opintire se crede, că cărmuirea bolșevică va fi învinsă și va plăti cu vârf și îndesat toate fărâdelegile pe cari le-a săvârșit asupra poporului rusesc. Mai nou — se spune, că guvernul belgian a trimis vorbă guvernului bolșevic, că și el, ca și alte cărmuiri ale altor țări, încă nu se gândește să recunoască Rusia sovietică de azi. Domnia bolșevică nu e statornică. Nu va trece încă multă vreme și o cărmuire mai dreaptă îi va lua locul.

Doctorie pentru tusa. Taie în două o ridiche. Scobește cu un cuțit amândouă părțile. Pune în scobitura făcută zahăr galben bine mărunțit. Potrivește iarăși una peste alta jumătățile de ridiche. Coace ridichea în cuptor. Zeama din ridiche va topi zahărul și se va face un sirop. Bea din acest sirop de mai multe ori pe zi, câte o linguriță. Tusa trece de bună seamă.

Regina în America

— Primirea Reginei în Saint-Paul, Minnesota. —
— Ce scrie unul, care a fost de față la serbări. —

Doamna Ludovica G. Todica n. Bretoiu, din Geoagiul de jos, a primit dela fratele d-sale, Niculiță Bretoiu care se află în So. St.-Paul, Min., o scrisoare familiară, care fiind însă de mare interes pentru toți cetitorii, cu învoirea doamnei Todica, o reproducem dupăcum urmează:

So. St.-Paul, Minn. 29 Nov. 1926.

Iubită soră!

Scrisorile din 6 Oct. și 8 Nov. le-am primit... Zici că ai cetit, că Regina a fost la St.-Paul și crezi că vom fi luat și noi parte la serbarea din biserică.

Noi am luat parte nu numai la serbarea din biserică, ci și la serbările din alte locuri.

Societățile și parohiile românești din St.-Paul și So. St.-Paul aflând că Regina e invitată de autoritățile statului și orașului să viziteze orașele St.-Paul și Minneapolis, au convocat o adunare populară, în care s'a ales un președinte, un secretar, și 6 membri în comitet, cari să conlucreze cu comitetul american de recepție (primire) și să facă pregătirile trebuitoare.

Eu am fost ales secretar, iar Silvia ¹⁾ a fost aleasă să dea Reginei un buchet de flori din partea Românilor.

Pe Elena ²⁾ nu știu cine a ales-o, dar am observat din zierele Americane, că printre damele, care împreună cu guvernorul statului aveau să primească pe Regina, la Capitoliul Statului, era și Elena Bretoi. Li s'au dat instrucții, că ele nu aveau să meargă la gară, ori și dacă se duc, ele nu se vor presenta Reginei, ci se vor grăbi cu automobilele, cari li-s'au pus la dispoziție, îndărăpt la Capitoliu³⁾, înainte de a sosi Regina, pentru că Regina e oaspele lor și a guvernorului și aici va fi adevărata primire.

Pentru Români a fost rezervat loc special în fundul gării, unde străinii nu aveau voie să intre.

La tren, Regina a fost întâmpinată de primarul orașului și comitetul de recepție (american) și însoțită la braț de primarul orașului în gară, între Români, unde a fost salutată în numele Românilor (în englezește); iar Silvia i-a spus în românește câteva cuvinte, pe cari i-le-am compus în formă de poezie:

Majestății Voastre,
Cea mai nobilă Regină,
Toți Români din St.-Paul
Cu smerenie se închină.
Inimile noastre calde
Și buchetul oferit
Sunt în semnul de iubire,
Vă zicem deci: „Bun venit!”

I-a dat buchetul, iar Regina a sărutat-o. Nu a ținut vorbire, dar a stat cu noi de vorbă. Ne-a întrebat de unde suntem, cu ce ne ocupăm și de când suntem în America?

A pozat (stat) apoi pentru cinematografi și a vorbit în Radio cari toate erau aici la dispoziție.

De aici fu condusă la Capitoliul statului, unde era așteptată de guvernor, și de un comitet de dame, iar înaintea Capitoliului așteptau vr'o 75,000 de americani.

În timpul acesta cei 500—600 de Români dela gară au fost transportați cu autobusuri la biserică, unde peste puțin a sosit și Regina. S'a ținut un serviciu scurt, de 20—30 de minute, de unde a mers la Minneapolis. Serviciul

¹⁾ Fiica dlui Bretoiu.
²⁾ Soția dlui Bretoiu.
³⁾ Casa Statului.

s'a ținut de preotul Traian Birău din So. St.-Paul și de M. Balea.

Dela Minneapolis s'a reintors la cină la castelul milionarului L. W. Hill (cumnatul lui Sam. Hill, de care veți fi cetit) iar după cină a fost recepție, la care au luat parte numai persoanele invitate de L. Hill.

Fiind invitați, am luat și noi parte.

A fost și muzică, și joc.

A intrat doamna Hill cu Regina și a condus-o pe la toți, de a dat mâna. Elene a fost îmbrăcată în haine românești. Ne-a dat și nouă „Bună seara” în românește și a spus că „azi a fost o zi foarte frumoasă pentru noi, pentru toți”. Era veselă că a avut o primire strălucită. A spus și la gară, că „ați făcut un lucru foarte frumos”.

Prințul și Princesa au jucat. Dar Regina nu.

Eu am discutat mult cu colonelul Atanasescu și cu doamna Procopiu. Elena a fost ocupată mai mult cu doamna Lahovary și cu Princesa Ileana. Soția primarului ne tot lăuda cătră damele de onoare. Princesa e foarte viață și glumeață.

Eram cufundat în povești cu soția primarului, când Elena mi-a atras atenția să ascult cât de bine vorbește Alteța Sa românește. Atunci Princesa își scoate pieptul afară ca o cătană, pășind cătră mine și plecându-și capul pe umăr, mă privește zimbând și zicând: „D'apoi cum să nu vorbesc eu bine românește?” A vorbit apoi, de m'am convins că știe mai bine decât mine.

Cătră 11 oare noaptea Regina a plecat la gară, iar noi cătră casă, îngândurați, că oare când vom mai avea astfel de prilejuri.

Afară de noi a mai fost invitată o familie românească, dar aceasta nu s'a simțit bine de loc, căci doamna a crezut că nu e potrivit să meargă în costumul românesc, ci s'a îmbrăcat în haine moderne destul de luxoase pentru alte ocazii, dar acolo se vedea ca o jupâneasă.

La vr'o săptămână după ce a plecat Regina, Silvia a primit o fotografie prin postă, fotografia Reginei în costumul românesc și subscrisă de Regina, iar doamna Lahovary îi scrie că fotografia e trimisă „din partea Majestății Sale”.

Sunt curios ce scriu foile de acasă despre vizita Reginei în St.-Paul. Cele românești din America n'au scris nici un cuvânt, deși eu cred, că aici a avut cea mai frumoasă primire.

Mulțumită publică

Subsemnatul oficiu parohial gr.-cat. din Berivoii Mari aduce mulțumită publică vrednicului credincios Ioan N. Ganea, care a colectat, pentru sf. biserică 56 dolari 50-centi în suma de 10,500 Lei dela următorii marimișoși frați români aflați în America.

Ioan N. Ganea din Berivoii Mari (colectat) 25 dolari; Nicolae Cerbu, Brăila, Ilie Dănilă com. Brăilița (Braila), Șt. Gheorghe Galați, câte 5 dolari; Ambrosiu Neder București, Ionaș Timiș Borșa, Nacu Dumitru Brăila, câte 3 dolari; Constantin Constantinescu București, Elena Constantinescu București, Alexandru Blănaru Brăila, câte 2 dolari; Gheorghe Pojar Brăila, B. Langa Hamburg, câte 1 dolar; V. Roberger Hamburg, 50 centi, pentru cari aducem cele mai călduroase mulțămiri, atât celui ce a colectat, cât și dăruitorilor, dorindu-le norocoasă repatriere.

Victor Socol,
preot.

Citiți „Unirea Poporului”

Știrile Săptămânii.

Știri de preoți și de lectori. Vineri în ziua de Bunavestire Preasfințitul episcop al Lugojului Dr. Alexandru Nicolescu a hirotonit în catedrala din Blaj pe trei inși întru ipodiaconi și diaconi, hirotonindu-i Dumineca trecută și întru preoți, iar pe 36 de teologi din Blaj i-a făcut lectori adecă ceteti.

S'au licitat scumpeturile Coroanei rusești. Zilele trecute s'au licitat scumpeturile coroanei rusești la Londra, cu suma de 100 mii lire sterline, ceea ce face cam 100 milioane lei. Cele mai multe dintre aceste scumpeturi sunt de prin veacul al 18-lea. Unele sunt și mai nouă. Astfel coroana fostei țarine, care a fost cumpărată cu 6 milioane lei de cătră un francez. Printre scumpeturile cumpărate de francezul acesta este și o coroană a marei ducese Olga, pe care țarul i-a dăruit-o când s'a făcut majoră, adecă de sine stătătoare.

Ce e cu vaporul „Impăratul Traian“. Vaporul „Impăratul Traian“, care a fost asvârlit de valurile Mării Negre între niște stânci, încă și acuma tot acolo se află. Au scos din el tot ce-l îngreuna, și acuma urmează, să-l tragă cumva la țarm și apoi să-l trimită la reparație.

Un martor mincinos arestat îndată după ce a mărturisit. Consiliul de război din Chișinău a judecat zilele trecute procesul lui Lupu Șmilovici din regimentul 25 infanterie, care era acuzat cu trecerea la dușman în război, Goldstein Bulmu din Vaslui, era martor. Dar se vede că așa a spus niște lucruri de necrezut și de mincinoase, încât președintele consiliului de război l-a arestat chiar în ședință și acuma urmează să i-se facă proces și lui.

Și în Germania se judecă la moarte. În cele mai multe țări ale lumii judecata la moarte se face până în ziua de astăzi. Pentru că sunt făcători de rele pe cari zadarnic îi judeci la temniță pe viață, nici că le pasă, cu atât mai vârtos, că cu vremea li-se mai iartă din pedeapsă ori apoi scapă cumva.

Tribunalul militar din Berlin a judecat zilele trecute la moarte pe doi locotenenți, pe un sublocotenent și pe un sergent, pentru că s'au dovedit trădători de patrie. Intregă Germania s'a bucurat de judecata adusă, toate ziarele scriu articoli de bucurie, pentru că un trădător de patrie nu vrednicește altă pedeapsă, mai cu seamă în vreme de război.

Moartea unui fost ministru. Zilele trecute a murit la Iași fostul ministru de justiție și lucrări publice Alexandru Bădărău. A fost fiu de țaran și a ajuns profesor de liceu, primar al Iașilor, deputat, șef al partidului conservator și mai pe urmă al partidului conservator-democrat din Iași. El a scris și mai multe cărți de școală.

Un ziar țigănesc. În sfârșit au și țiganii ziarul lor propriu, scris în limba țigănească. Și știți cum se numește? „Romanos Sorja“ adecă Aurora sau Zorile Țiganilor. E tipărit cu litere latine, și apare la Moscova.

A omorît-o, pentru că l-a rugat să o omoare. În orașul Dunaföldvár din Ungaria au aflat zilele trecute moartă pe bătrâna văduvă a lui Oláh Sándor. După multe cercetări jandarmeria a pus mâna pe ucigaș, care este un băiat tânăr cu numele Kiss. El a mărturisit că de fapt a omorît-o pe bătrâna, dar nici prin gând nu i-ar fi trecut s'o omoare, dacă bătrâna nu l-ar fi rugat de nenumărate ori ca s'o omoare. Ea a încercat să se omoare pe sine de mai multeori în felurite chipuri,

dar totdeauna au scăpat-o oamenii, când dela streang, când din apă, când dela otravă. Dar ea voia să moară la toată întâmplarea și atunci l-a rugat pe Kiss, să facă bine să o scape de viața aceasta, că îi dă toți banii câți îi are, adecă 300 de pengö. Lui Kiss i-s'a făcut milă de ea și i-a dat în cap cu toporul. Bătrâna a murit cu mâinile împreunate spre rugăciune, drept mulțumită pentru că a scăpat-o de viață.

Urmează acuma, ca Kiss să dovedească și cu martori cele ce a spus, și atunci se poate că nu va primi pedeapsă așa de mare.

Distincție. Sfinția Sa Păr. Vasile Moldovan paroh în Blaj a fost distins de către Prea Sfinția Sa Episcopul Dr. Valeriu Traian Frențiu al Orăzii-mari cu titlul și cu brăul de *protopop onorar*, iar Preaveneratul Ordinariat Arhidiecezan din Blaj a conces Părintelui Vasile să poarte acest titlu și brău roșu și pe teritoriul Arhidiecezei. Călduroase felicitări!

Un nou leac de a adormi pe cei ce se operează. Profesorul Ungher dela universitatea din Berlin a aflat un nou leac de a adormi pe cei ce vreau să se opereze. Acest leac este un prav alb, care se injectează, după ce s'a topit în apă, în mațele celuice se operează. Bolnavul nu adoarme, dar nu simțește cu toate acestea nici cea mai mică durere, iar după operație n'are nici dureri de cap nici de stomac, ci i-se pare că s'a trezit dintr'un somn cu visuri urâte.

Copii până-i lumea. Două femei din comuna Hagi-Abdul, jud. Ismail, anume Maria Anton Haiev și Sofia T. Hagioglu, au născut în aceeași noapte câte trei copii: cea dintâi doi băieți și o fată, iar cealaltă două fete și un băiat. Toți copiii și mamele lor sunt deplin sănătoși.

† **C. Sandu Aldea.** A murit la București în săptămâna trecută scriitorul C. Sandu Aldea, unul dintre cei mai buni scriitori pe cari i-am avut noi Românii în vremea din urmă, și din scrierile cărui am publicat și noi unele pagini frumoase în „Unirea Poporului“. El se numea pe sine într'una din scrierile sale „plugarul luminat“, și plugar a rămas Sandu Aldea și după ce învățase atâtea școli, dar nu plugar de toate zilele, ci plugar într'adevăr luminat.

Născut într'o comună măruntă în Tichileștii județului Brăila el a făcut școală multă, așa că în urmă a ajuns unul dintre cei mai de seamă profesori ai plugăriei din țara noastră. Bun și drept, cuminte și milos, ca oricare din țărani noștri, el a iubit aierul și pasările lui, câmpia cu iarbă și găngăniile ei și pe oamenii cari cu pieptul desfăcut, întind de veacuri mâna care aruncă în brazdele pământului reavăn binecuvântata sămânță dătătoare de viață.

Iubitor de țara sa, el a scris frumosul roman „Doua neamuri“, pe care l-a cetit fiecare român de bine, și care l-a făcut nemuritor. A scris o multime de nuvele frumoase, apoi cărți de îndrumare a plugăriei atât pentru oamenii învățați cât și pentru plugari.

Neamul nostru a pierdut în Sandu Aldea pe unul dintre cei mai buni scriitori ai săi, pe un om de o rară omenie și cinste, iar plugarii pe unul dintre cei mai luminați plugari dintre câți a avut neamul nostru.

Facă-i Dumnezeu țărâna ușoară și partea cu dreptii!

Intrebuițarea lanolinei. Lanolina este un fel de unsoare ce se scoate din grăsimea de lână. E ca și ceara de albine și n'are nici gust, nici miros. Se tolosește mestecată cu felurite materii. Are însușirea de a se sbea repede în piele, ducând cu ea și materiile pe cari le cuprinde. E un leac bun în contra asprimei pielii și în contra roșeții mânilor și a nasului.

Producția teologilor din Blaj.

Clericii din Seminarul Bunavestiri dela Blaj au o veche și pe vremuri foarte laudată societate de lectură, purtând numele marelui episcop „Inocențiu Micu Clain“. În timpul războiului această societate a rămas și ea îndărât ca atâtea dintre așezămintele noastre de cultură din Ardeal.

Tinerii de astăzi din Seminarul dela Blaj și-au pus în gând să trezească din amorțire vechea lor societate glorioasă. Și bun gând au.

Inceputul l-au făcut cu ședința festivă din 27 Martie, care a reușit peste toate așteptările. Au avut un program foarte bogat cu coruri, declamări și dizertații (cuvântări). Amintim cuvântarea de deschidere a d-lui *V. German* președintele societății și lucrarea d-lui *I. Miclea* din anul II. A plăcut mult poezia „Bunavestire“ de *V. Stanciu* an II, corul de Vidu, cântarea d-lui *I. Deac* an IV și declamarea d-lui *V. Cristea* an III.

Publicul foarte numeros, în frunte cu Preasfințitul *Dr. Alexandru Nicolescu* dela Lugoj, a răsplătit cu călduroase aplauze munca serioasă a tinerilor clerici. Dorim Societății „Inocențiu Micu Clain“ tot astfel de reușite și pe viitor.

Alina.

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

Folosul semănatului în rânduri cu mașina.

E vremea semănatului, de aceea e bine să știm cum e mai bine să semănăm, cu mâna sau cu mașina?

Semința aruncată în pământ, pentru ca să poată incolți, are trebuință de aer, de umezeală și de căldură. Dacă numai una dintre acestea cerințe lipsește, semința nu incolțește.

Semința trebuie pusă în pământ totdeauna la așa adâncime, încât incolțirea să se poată face, fiind destulă căldură, aer și umezeală.

Când semănăm cu mână, se întâmplă, că unele semințe cad numai deasupra pământului, altele ajung prea afund în pământ. Urmare e, că semințele cresc nepotrivit și anume semințele, cari au căzut numai deasupra pământului, nu au umezeala trebuincioasă și din cauza aceasta nu-și pot forma rădăcini puternice, așa că va crește numai o plantă amară. Dacă semințele sunt prea adânc îngropate, aerul nu străbate la ele și din cauza aceasta încolțesc foarte greu, ori nu încolțesc de loc.

Ca semințele se crească deopotrivă, trebuie se fie pusă la aceeași adâncime.

Această cerință se poate îndeplini numai dacă semănăm în rânduri cu mașina.

Mașina de semănat așează semințele la aceeași adâncime. Răsărirea plantelor se va face de odată. Plantele prind rădăcini puternice și nu sufer nici de ger nici de uscăciune.

Semănând cu mașina, plantele vor fi așezate la o depărtare potrivită una de alta. Nu vor fi îndesate una peste alta și astfel se vor putea desvolta potrivit.

Semănând cu mâna, într'un loc poate să cadă semință mai des, într'alt loc mai rar și astfel pierdem o parte din pământ. În acest loc se înmulțesc buruienile, cari la culegere vor strica rău semințele.

Semănând cu mașina, plantele desvoltându-se bine, au paiul mai tare și nu cad,

cea ce încă este un mare câștig pentru agricultor. Dar și mai mare câștig este în aceea, că se cruță semința, aruncându-se cel puțin cu 20 procente mai puțină semință decât atunci când semănăm cu mâna.

De aceea ori cine să se trudească să semene cu mașina. Din câștigul ce se face prin semănatul cu mașina, într'un an cel mult în doi, se plătește prețul mașinei. Agricultorii mai mici, pot să se întovărășească mai mulți pentru ca să-și cumpere o mașină de semănat și s'o folosească pe rând. Folosul ce vor avea, va fi de neprețuit.

Turtele ce rămân dela stoarcerea oleului ca hrană pentru animale.

În post cei mai mulți săteni storc oleiu din sămburi de bostan ori din semința de cânepă sau de in. La stoarcerea oleului rămân turtele, cari nu sunt altceva decât rămășițele de semință din cari s'a stors oleiul. Acestea turte sunt un nutreț foarte bun pentru vite atât pentru vitele de muncă cât și pentru vitele de lapte și chiar și pentru acelea cari sunt puse la îngrășat.

Turtele ce rămân dela stoarcerea oleiului se întrebuințează ca hrană pentru vite aproape în toate țările. Astfel în Franța în Germania și în Danemarca. Aici sătenii cari au vite, cumpără de pe unde găsec astfel de turte și le dau vitelor.

Turtele acestea sunt foarte hrănitoare și se întrebuințează amestecat cu alte nutrețuri

De obicei se amestecă cu paie sau cu cocca de porumb. Hranirea vitelor cu acest nutreț e foarte bună și se cruță mult din nutreț. Și anume un kilogram de turtă amestecată cu paie face atât cât patru kilograme de fân. Astfel câștigul este mare și în ce privește prețul, plătindu-se cu mult mai puțin pentru un kilogram de turtă mestecată cu paie, decât pentru patru kilograme de fân.

Afară de aceea e și bine ca animalele în vremea cât stau în grajd să fie hrănite și cu astfel de nutrețuri, deoarece fânul fiind totdeauna prea uscat, stă mult în stomacul animalului și adeseori animalul se pare că e umflat.

Ca hrană pentru vite se pot întrebuința tot felul de turte. Borhoturile ce rămân dela fabricarea zahărului, a spiritului și a întărelei încă sunt bine. Și agricultorii cari știu să întrebuințeze acest nutreț, au totdeauna vite bune de muncă și de lapte.

FEL DE FEL.

Cumpărați din vreme semință de lucernă. Pentru ca să fie nutreț din belșug, ori care agricultor poate să samene o parte din pământul ce are cu lucernă. Semința de lucernă trebuie câștigată cât mai din vreme. Cauza e, că semința de lucernă e bine să fie încercată. Încercarea se face în chipul următor: Se numără 100 boabe de lucernă și se pun între două petece de postav, care se așează într'un bid mare și se udă în fiecare zi. Dacă boabele au încolțit și colțul e cât unghia, se numără din nou, dar numai boabele încolțite. Dacă au încolțit 90—95 boabe, semința e bună și se seamănă 2 kilograme la pogon, dacă au încolțit 80 de boabe, se seamănă 13 kilograme, iar dacă au încolțit 70 boabe, se seamănă 14—15 kilograme la pogon. Dacă însă au încolțit numai 60 boabe, semința se poate da neguțătorului

înapoi și neguțătorul e dator s'o primească. Așa scrie la lege.

Când cumpărați lucernă, cereți neguțătorului să vă arete certificatul dela Stațiunea Agronomică din București, prin care se dovedește, că nu este torțel în semința de lucernă. Dacă neguțătorul nu are certificat, nu cumpărați semința de lucernă dela el.

*

Îngrijirea mînzului și a iepii după fătare.
O iapă cu cât e mai de soiul cu atât trebuie îngrijită mai bine. Nu este iertat s'o ținem în frig. Dacă casa mînzului nu a ieșit toată, se trage încet afară. Buricul mînzului se leagă cam la un lat de mână dela burtă. Când iapa nu-și linge mînzul, se uscă cu o cârpă.

Iapa înădușește și poate răci, de aceea se va freca cu paie uscate și se va acoperi cu un țol. Sub ea se vor așterne paie curate și uscate și i-se va da mîncare bună. Laptele pe care îl sugă mînzul mai întâi, e foarte bun, căci îi curăță mațele. O săptămână atât iapa cât și mînzul se țin în grajd.

*

Câte animale de casă sunt în toată țara.
La Ministerul agriculturii s'a făcut socoteala, că oare câte animale de casă sunt în toată țara și s'a găsit, că la începutul anului 1927 sunt: cai 1.877.285, boi 4.798.384, bivoli 193.286, oi 13.581.869, capre 476.760, porci 3.167.722, cătări 2150 și măgari 10.502.

Față de anul trecut se vede o creștere în numărul cailor. A scăzut însă numărul vitelor cornute.

*

Un sat cu hotarul în trei țări. În Banat este o comună, anume Beba veche. Aceasta comună până în 1924 a fost sub stăpânirea Iugoslaviei. În 1924 a fost din nou alipită la România. Hotarul comunei însă e împărțit în trei țări anume România, Iugoslavia și Ungaria. Din cauza aceasta locuitorii nu pot merge la lucru pe hotarul ce se găsește în Iugoslavia și Ungaria numai cu legitimație în regulă. Mai de dimineață de ora 6 nu pot să treacă granița la lucru și sara la ora 6 trebuie să se reîntoarcă. Din cauza aceasta comuna a sărăcit tare și deși sunt două biserici românești, n-au nici un preot.

Mai marii țării și ai bisericii ar trebui să se cugete, cum ar putea scăpa aceasta comună fruntașă din mizeria în care se găsește.

Poșta gazetei.

Pavel Cireșan și Ștefan Ursulescu. Am primit suma de 320 Lei abonamentul pe 1927. Strajnicul e în lucrare.

Vasile Barbul. — Am primit Lei 180 din cari am trecut restanța de 90 Lei pe 1926 iar 90 Lei abonament pe 1927.

Un cuptor

de cărămizi cu 40.000 bucăți
se află de vânzare lângă podul
de fier, în teritoriul comunei
Ciufud.

Alexandru Șarlea
Ciufud.

(290) 1—2

Nr. 64/1927.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel aduc la cunoștința publică în senzul legii articolul LX. din 1881 § 102 respective LXI din 1908 § 19, cumcă lucrurile următoare, ș. a. 2 mânze de 6 luni roșii cari în urma decisului No. 1030/2—din anul 1926 al judecătorei de ocol din Blaj s'au executat în 26 August 1926 în favorul executatului Ștefan Dragoș senior repr. prin avocatul Dr. Bela Daniel împotriva executatului — locuitor din com. Roșia de Secaș pentru încasarea capitalului de 3500 Lei — b. și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 8000 Lei — bani se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza decisului No. G. 2577—1926 al judecătorei de ocol Blaj se fixează termenul pe 9 Aprilie anul 1927 la orele 12 a. m. în com. Roșia de Secaș și toți cari au voie de a cumpăra, sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii XL. d'n 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Prenziunea care e de încasat face 3500 Lei — b. capital, dobânzile cu 10% socotind din din 23 Martie 1926 iar speșele până acum staverite de 1261 Lei 50 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului XLI. din 1908 § 20.

Dumbrăveni la 13 Martie 1937.

(289) 1—1

NICULAE BACIU,
portărel.

Nr. 712/1927.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel aduc la cunoștința publică în senzul legii articolul LX din 1881 § 102 respectiv LXI din 1908 § 19, cumcă lucrurile următoare ș. a. Porci grași cari în urma decisului No. 3167/2—din anul 1926 al judecătorei de ocol din Blaj s'au executat în 30 Noemvrie 1926 în favorul executatului Wilhelm Naftali repr. prin avocatul Dr. Harie Aldea împotriva executatului — locuitor din comuna Roșia de Secaș pentru încasarea capitalului de 9543 lei — b. și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 15000 Lei — b. se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza decisului No. G. 3847—1926 al judecătorei de ocol din Blaj se fixează termenul pe 12 Aprilianul 1927 la orele 1 p. m. în comuna Roșia de Secaș și toți cari au voie de a cumpăra, sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii XL. din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Prenziunea care e de încasat face 9543 Lei — bani capital, dobânzile cu 12% socotind din 20 Octomvrie 1926 iar speșele până acum staverite de 2636 Lei — bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitație prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului XLI. din 1908 § 20.

Dumbrăveni la 13 Martie 1927.

(291) 1—1

NICULAE BACIU,
portărel

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

„UNIREA POPORULUI”
este cea mai bună și mai plăcută foaie pentru popor.

Cine voiește, ca să-i fie mașina de treerat în bună stare pe sezonul de treerat să poștească la atelierul de mecanică

a subsemnatului, unde se reparaază tot felul de mașini agricole, cu prețuri aproape de jumătate față de alte ateliere.

Tot la subsemnatul se mai află de vânzare **UN MOTOR** de benzină de 6 H. P.

E. MAIER, mecanic
Blaj, Str. Avram Iancu.

1-6 (295)

Primăria comunei Lunca.

No. 257-1927
adm.

Publicațiune de licitare

Se aduce la cunoștință publică, că cârciuma comunală din Lunca se arendează prin licitațiune publică în conformitate cu legea contabilității, pe termen de 2 ani, începând dela 1 Maiu 1927 până în 1 Maiu 1930.

Licitațiunea se va ținea în localul primăriei comunale din Lunca în ziua de 26 Aprilie 1927 orele 2 p.m. Prețul strigării Lei 3500. Oferenții vor depune vadiul de 10 % din prețul strigării înainte de începerea licitațiunii.

Condițiunile mai detaliate se vor putea vedea la primăria comunală.

Lunca la 26 Martie 1927.

Primar: (ss) V. Mihaiu (293) 1-1
Notar: (ss) I. Bucur

Se caută ucenic

un băiat trecut de 14 ani, care primește întreținerea (casa și mâncare) și îmbrăcăminte, la

(194) 1-3 Restaurant Gara Blaj.

De vânzare

Două case,

ori de închiriat.

Informațiuni dă

Ioan Vancu
Str. Călărășilor Nr. 3.

243) 8-8

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	6 Lei 85 b
1 liră șterlină	826 " "
1 dolar	170 " "
1 franc elvețian	33 " "
1 liră italiană	7 " 90 "
1 franc belgian	24 " "
1 coroană cehoslovacă se plătește	5 " 20 "
1 zlot polonez se plătește cu	20 " "
1 dinar se plătește cu	3 " 25 "
1 leva	1 " 15 "
1 marcă aur se plătește	41 " "
1 zlot unguresc	33 " "

Prospect de emisiune

Subsemnații fondatori înființăm o bancă sub numirea „BLAJUL“, Institut de credit și economii, societate anonimă, cu sediul în Blaj.

1. Scopul societății este dezvoltarea spiritului de economie, procurarea capitalului necesar locuitorilor din Blaj și jur, în special economilor, și a contribui la dezvoltarea comerțului.

2. Durata societății este pe timp nelimitat.

3. Capitalul societății este de Lei 6.000.000, adică șase milioane Lei, împărțit în 12.000 acțiuni nominative de câte 500 Lei acțiunea, din care emitem deocamdată Lei 3.000.000 (trei milioane), împărțit în 6.000 acțiuni, având fiecare acțiune dreptul la un vot.

4. La subscrierea acțiunilor se va vărsa 30% din capitalul subscris și câte 25 Lei de acțiune ca spese de fondare. Restul se va vărsa în timpul și ratele ce le va fixa Consiliul de administrație.

5. Terminul de subscriere este până la 25 Aprilie a. c.

6. Fondatorii își rezervă dreptul de a cenzura și a selecționa acțiunile subscrise și de a fixa mărimea capitalului și peste suma de Lei 3.000.000. Totodată fondatorii își rezervă dreptul de a numi primul Consiliu de administrație pe durata de 3 ani.

7. Subscrierile de acțiuni se fac la banca „Patria“ din Blaj, la „Banca Comercială și Industrială din Valea Târnavei“ Diciosânmartin și în biroul notarului public din Blaj.

8. Adunarea generală de constituire se va ținea la 1 Mai a. c. la orele 3 p. m. în sala Hotelului Central Handrea, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării și constituirea biroului.
2. Hotărârea asupra constituirii societății.
3. Desbaterea și aprobarea statutelor.
4. Aducerea la cunoștință adunării generale a Consiliului de administrație numit de către membri fondatori.
5. Alegerea comitetului de cenzori.
6. Descărcarea membrilor fondatori de gestiunea lor în legătură cu fondarea societății.
7. Fixarea marcelor de prezență.
8. Eventuale propuneri.

Subsemnații membri fondatori, prin aceasta invităm pe toți cei ce se interesează de prosperitatea economică a acestui ținut să subscrie din acțiunile prezentei emisiuni.

BLAJ, la 18 Martie 1927.

Ioan Costea m. p.
cerealist, Blaj.

Dr. George Borșan m. p.
notar public, Blaj.

Andrieu Fărcaș m. p.
comerciant, Blaj.

Dr. Emil Folea m. p.
advocat, fost prefect,
Diciosânmartin.

Nicolae Costea m. p.
advocat, București
(Str. general Praporgescu 11).

Dr. Vasile Hâncu m. p.
medic, fost deputat
Hunedoara.

Iosif I. Hossu m. p.
inspector agronom, Blaj.

Nicolae Mârza m. p.
comerciant, Blaj.

Vasile Avram m. p.
comerciant, Blaj.

Victor Neamțiu m. p.
preot, Șorogștin.

Cum se abonează foaia?

Cine dorește să se facă abonent la foaia noastră, e bine să știe celea ce urmează :

1. Dacă vrei ca foaia să înceapă ați veni cât mai îngrabă, te duci la poștă, ceri un mandat poștal (buletin pentru trimiterea banilor) și scrii însuși, ori rogi pe un știutor de carte mai multă să scrie pe mandat, la locul convenit, adresa noastră „Unirea Poporului“ Blaj, jud. Târnavă mică, și suma de bani, pe care o ai la mână, care nu poate fi mai mică decât 45 lei abonamentul pe 3 luni. Apoi pe cotor (cupon) îți scrii adresa ta, curat și cetet, comuna și poșta din urmă. Dacă n'ai mai avut foaia noastră, scrii pe cupon la partea de sus: „abonent nou“. Abonenții vechi vor scrie la acelaș loc numărul fâșiei de pe adresa cu care le vine foaia, număr ce se află tipărit în partea stângă, deasupra.

2. Cine n'a văzut foaia noastră niciodată și o cunoaște numai din auzite, ne scrie o cartă postală și ne cere un număr de probă. Unora ca aceștia noi le trimitem un singur număr, în care punem și un mandat poștal, cu adresa noastră tipărită gata. Acest mandat îl va și folosi cât mai curând, căci noi, până nu sosesq banii de abonament, foaia regulat n'o pornim !

3. Tot așa facem și cu aceia cari se abonează pe câte o cartă postală, scriindu-ne: „să mă socotiți și pe mine între abonați!“ Aceștia încă primesc numai un singur număr, ca de probă, și foaia regulat nu li-se pornește, până nu ne trimit și bani, măcar pe 3 luni înainte.

4. Cei cari ar dori să se aboneze la foaie, dar chiar atunci nu au bani la îndemână, se duc la preotul comunei și-l roagă să se iscălească și părintele pe carta postală de cerere, ca o recomandare și ca o cheazășie binevoitoare că banii ni se vor trimite omenește mai târziu. Aceasta o cerem așa, ca să fim scuțiți de neplăceri și de așteptări zadarnice.

Urmând aceștia îndrumări, foaia o poate avea oricine repede, regulat și totdeauna la vreme. Arătați aceștia și vecinilor și cunoscuților dumneavoastră.

Administrația gazetei.

SALON DE MODĂ PAUL VESZELY

Calea Avram Iancu, Blaj

Efectuează în mod estetic și cu material puțin tot felul de lucrări în bransa croitoriei de dame.

Paradis pentru eleve dela 300—500 Lei
dame „ 500—1000 „
Transformări din vechiu 25% majorare de preț.

Rog nimeni să nu-și comande din alt loc până nu se va convinge de prețurile mele.

Se găsește tot aici 2 camere, bucătărie și cămară de închiriat.

(270) 4—12

Salon de pălării

Aduc la cunoștință Onoratului public din loc și jur, că îmi sosește un mare asortiment de pălării moderne pentru dame

Pălării de paie, mătăasă și cordeluțe

Forme frumoase cu flori, panglici și mătăasă. Primesc lucru și din materie proprie, cu prețuri moderate.

Onor. public este rugat să-și aducă la timp pălăriile de paie spre transformare, ori la vopsit în orice culori. Se află și gamene de pânză în toate culorile. Curățim pălării și le modernizăm.

Berete uniforme pentru eleve cu semn școlai. Lucru bun, trainic și ieftin.

ANA FILIP, magazin de mode

4—12 Blaj str. Micu Moldovan nr. 91.

A apărut

Cea mai bogată carte de Rugăciuni de IOAN GENȚ.

560 pagini, pe hârtie fină (velină). Cuprinde toate celea de de lipsă pentru cantori, elevi, intelectuali și popor. Rugăciuni de dimineața, de seara, la Mănecat și Inerat, întreaga Sf. Liturghie, rugăciuni la Sf. Liturghie, Mănecatul și Ineratul de Sâmbăta și Dumineca pe toate opt glasurile. (Laudele, Luminătoarele, Stihirile invierii. Catavasiile, Troparele și Condacele Duminecilor și ale Sărbătorilor). Mărturisirea, Cuminecarea, Prohodul și Cununia. Rânduiala Catavasiilor de peste an, colinzi, cântări în Vinerea Mare șcl. Acatistul și lecturi din Sftul ALFONS de LIGUORI.

Cea mai bogată și mai ieftină carte de rugăciuni. Costă: legată în pânză fină peste tot, cu cruce de aur 80 Lei. Ceice doresc legătură în piele cu bordură aurită și cruce de aur vor mai trimite 100 Lei în plus (total 180 Lei). Legătură în piele cu bordură simplă 60 Lei în plus (adică total 140 Lei).

Comanda se fac la Părintele Dr. ALOISIE L. TĂUTU, profesor de teologie în Oradea-Mare, sau la Redacția „Vostitorului” Oradea. După 20 exemplare vândute se dă unul gratuit (în pânză).

(296) 1—6

Batoze (mașini de treerat)

tip cel mai nou, suprafață de scuturat prelungită, lagăr de bile fabricație svedică SKF cu ramă de fier.

Locomobile de benzină, petrol și de ulei brut refrigerație de circulație și cuplaș de frecție, locomobile de aburi de 10 atm. locomotive de aburi.

C o r m i e k

tractor de petrol, construcția cea mai nouă, cu plug de 3 brazde, disc de curea, regulator și grapă de disc.

Mașini de sămănat în serie, din Losonoz

sistem de lingură combinate și cu mașină de îngrășământ în serie.

Instalațiuni de moară

valțuri, plansichter, cilindru, mașini de curățit combinate cu trieur, Postamente, piatră de moară, mașini de curățit grisul, reconstruirea morilor după sistemul cel mai nou.

Motoare Diesel

tipul cel mai nou cu și fără compresor. Condițiuni de plată favorabile, prețuri de fabrică estine. Cereți ofertă dela

Soc. An. Rom. pentru Mașini Agricole

Reprezentanța generală pentru România-Mare a firmei: Prima Fabrică Ungară de Mașini Agricole S. A. din BUDAPESTA. Cluj, Str. Regina Maria Nr. 45.

CĂRȚI PENTRU POPOR.

Cartea este cel mai bun prieten al omului. — Ai carte, ai parte. Omului cu învățătură îi curge miere din gură.

La **Librăria Seminarului din Blaj** se află de vânzare următoarele cărți scrise anume pentru cetitorii din popor:

A. LUPEANU-MELIN: In pragul vremii	6 lei	IOAN POP-CÂMPEANU: Câmpia Transilvaniei	4 lei
„ „ Copii în război	2 „	„ „ Ciupercile	4 „
„ „ Sămânța viitorului	3 „	„ „ Bacteriile folositoare	4 „
„ „ Ceeste de văzut în Blaj	4 „	„ „ Dușmanii omului	5 „
„ „ Blajul istoric	10 „	SEPTIMIU POPA: Crucea Domnului	2 „
„ „ La Piatra Libertății	10 „	TOMA COCIȘ: Povești și legende	2 „
IULIU MAIOR: Adevărata fericire	6 „	„ „ Bucuria copiilor	1 „
„ „ Darul lui Dumnezeu	6 „	„ „ Toderică dragul mării	1 „
„ „ Fiți desăvârșiți	5 „	„ „ Feciorașul Moșului	2 „

Toate acestea cărți împreună costă numai **75 Lei**. Cine trimite la adresa Librăriei, cu mandat postal, **95 lei**, le primește acasă cu poșta plătită. Și va avea de cetit, lucruri frumoase și folositoare, un an de zile.

Cărțile se capătă și una câte una. Atunci, la prețul cărți se mai pune 1 leu pentru plata poștei.

Nu uitați adresa: **LIBRĂRIA SEMINARULUI, BLAJ**, județul Târnava mică.